

Marion Bloem is schrijver, filmmaker en beeldend kunstenaar.

Geboren in Arnhem, 24 augustus 1952

Een korte samenvatting van haar werk

Toen Marion Bloem de Constantijn Huygensprijs 2022 voor heel haar literaire oeuvre kreeg toegekend lag haar monumentale INDO, *een persoonlijke geschiedenis over identiteit (2020)* nog vers in het geheugen van haar lezers en natuurlijk ook in dat van de jury. Vlak voor de uitreiking in 2023 verscheen haar nieuwe roman Meisjes uit het dorp dat meteen herinnert aan INDO. In het juryrapport staat o.a.: 'Het is dus verre van een afgesloten oeuvre dat hier bekroond wordt, maar, hoewel we hopen nog veel te kunnen verwachten van de auteur, afgerond, dat wil zeggen compleet, is dit oeuvre zeker wel.'

In **1983** werd het romandebuut Geen gewoon Indisch meisje van Marion Bloem een bestseller, en in 1983 verscheen ook haar documentaire Het land van mijn ouders waarmee ze enkele maanden uitverkochte zalen haalde in Nederlandse filmhuizen, en die op tv werd uitgezonden. De film is nog steeds actueel en wordt nog met regelmaat vertoond.

Naast een groot aantal romans, verhalen-, en dichtbundels, non-fictie, jeugdromans en kinderboekjes, maakte zij ook een aantal opvallende film- en tv-producties en o.a. **de speelfilm Ver van familie (2008)**.

Haar jeugdfilm De Tovenaarsleerling (1986) ontving de **Cinekid Award** en verscheidene nominaties. In 1993 ontving Marion Bloem de **Du Perron Prijs** voor haar hele oeuvre. En haar roman Vervlochten Grenzen was in 2009 genomineerd voor de Du Perron Prijs 2009.

Voor haar kinderboek **Matabia** (1981) werd zij bekroond met de Ibby Award en de Tiger Award. (In het Duits en in het Japans verschenen). Daarnaast voor boeken en films enkele mentions.

In september 2017 verscheen Wiwi Wit, het leven van een kindertand, in de reeks van het Gouden Boekje en daarmee voorlopig het laatste kinderboek. Haar eerste kinderboekjes verschenen al in 1976.

Op haar 60ste verjaardag, verscheen haar nieuwe roman '**Een meisje van honderd**', een familieverhaal dat een schitterend overzicht geeft van een eeuw Indisch- Nederlandse geschiedenis aan de hand van een helderziende Balinese wees. Deze roman is vertaald naar het Indonesisch en in 2016 in Indonesië gepubliceerd. Dit werk vormt samen met de klassieker Geen gewoon Indisch meisje (1983) en haar roman Meisjes uit het dorp (2023) een drieluik dat gebonden in een speciale editie als drieluik verscheen tgv haar 50-jarig jubileum. Andere belangrijke titels van Bloem zijn o.a. Haar goede hand, een roman over haar moeder, Meer dan mannelijk, vanuit een mannelijk personage geschreven, en o.a. haar autobiografische boek Een teken van leven waarin ze over de dood schrijft naar aanleiding van het overlijden van haar zus. Bloem schreef ook over prostaatkanker, de ziekte waaraan haar echtgenoot Ivan Wolffers in 2022 overleed. Momenteel werkt Bloem aan een boek over haar grote liefde. Samen met deze soulmate maakte ze prachtige boeken over Indonesische eilanden, films en tv-programma's. Ze hebben ruim 51 jaar samengeleefd en kregen een zoon in 1973. Bloem heeft drie kleindochters.

Marion Bloem is samen met haar zus Joyce Bloem (Heerlen 12/2/1951 _ Tuil 22/5/2017) de maker van het landschapsmonument "Sawah Belanda' te Arnhem. Het leeuwendeel van dit kunstproject dat tot doel heeft de eerste generatie Indische mensen en hun verhalen te gedenken, is verricht door Joyce Bloem, beeldend kunstenaar. Marion Bloem kwam ooit met dit idee waarmee haar zus aan de gang ging en wat haar zus, zoals een beeldend kunstenaar betaamt, naar haar hand zette met een heus rijstveld in een Arnhems park. Marion Bloem schreef de teksten en deed de redactie van het boek over dit project.

Een ander belangrijk project van Marion Bloem is www.freedombymarionbloem.com Marion Bloem plaatste haar gedicht Vrijheid op facebook en vroeg of er vertalers en dichters interesse hadden om het gedicht te vertalen. Binnen twee maanden waren er ruim honderd vertalingen. Men maakte video's op basis van een vertaling, vertalingen verschenen in druk en digitaal over de gehele wereld.

Marion Bloem exposeert sinds 1987 in Nederland en in het buitenland. Verzoeken voor tentoonstellingen kunnen hier worden ingediend. Marion Bloem is erg actief op Facebook, Instagram en X (voorheen Twitter), en ze maakt video's van haar gedichten die zij publiceert op diverse YouTube kanalen.

Met haar voorstelling Geen gewoon Indisch meisje trad ze in 2014, 2015 op in meer dan dertig theaters en per oktober 2024 zal ze met haar project Gekleed in vreugde, tevens de titel van haar in de herfst van 2024 te verschijnen roman, in ruim 20 theaters staan met een conference over het geheim van een grote duurzame liefde en over de rauwe rouw als een gevolg van ruim een halve eeuw gepassioneerde liefde. Met gepaste relativering en met gedurfde soms schrijnende humor zal ze de spot drijven met hun ups en downs in die halve eeuw zonder de ernst ervan te bagatelliseren. Zal ze verklappen wat hun geheim was, zal ze zelf snappen hoe het komt dat ze tot het bittere eind bij elkaar gebleven zijn?